

Kniha Daniel — číslo osmnáct

Ta hodina

Jeff Pippenger

2023-12-13

Inspirace jasně ukazuje, že třetí kapitola Danielovy knihy představuje nedělní zákon ve Spojených státech. V Izajáši, kapitole dvacáté třetí, je nevěstka z Týru, která smilní s králi země, tou nevěstkou ze Zjevení, která smilní s králi země. V sedmnácté kapitole Zjevení má tato nevěstka na svém čele napsáno: Babylon veliký.

A ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahými kameny a perlami; v ruce měla zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svého smilstva. A na svém čele měla napsáno jméno: TAJEMSTVÍ, VELIKÝ BABYLON, MATKA NEVĚSTEK A OHAVNOSTÍ ZEMĚ. Zjevení 17,4.5.

Před rokem 1950 anglické slovníky správně určovaly ženu znázorněnou v těchto dvou verších jako římskokatolickou církev. Celý svět věděl po temném období katolických pronásledování, která byla vykonávána od roku 538 do roku 1798, že římská církev byla nevěstkou, která smilní s králi země. Deklarace nezávislosti byla zamýšlena jako odmítnutí vlády katolicismu a také vlády pozemských králů, kteří vytvořili nesvaté vztahy s nevěstkou. Dvacátá třetí kapitola Izajáše označuje, že nevěstka bude zapomenuta. V žádných moderních internetových vyhledávacích bystě nikdy nenašli výklad nevěstky ze sedmnácté kapitoly Zjevení jako katolické církve, neboť Boží slovo nikdy neselhává a Boží slovo říká, že bude zapomenuta.

I stane se v onen den, že Týr bude zapomenut po sedmdesát let, podle dnů jednoho krále; po uplynutí sedmdesáti let bude Týr zpívat jako nevěstka. Vezmi citeru, obcházej město, ty nevěstko zapomenutá; líbezně hrej, zpívej mnoho písní, abys byla připomenuta. A stane se po uplynutí sedmdesáti let, že Hospodin navštíví Týr, a ona se navrátí ke své mzdě a bude smilnit se všemi královstvími světa na povrchu země. A její obchod i její mzda budou svatostí Hospodinu; nebudou hromaděny ani ukládány, neboť její obchod bude pro ty, kteří přebývají před Hospodinem, aby jedli do sytosti a měli oděv trvalý. Izajáš 23,15–18.

Boží slovo nikdy neselhává a od roku 1798 byla nevěstka zapomenuta, avšak v posledních dnech bude připomenuta. Je připomenuta tehdy, když je napadána Boží sobota sedmého dne, a je to právě ono jediné přikázání z Desatera, na které se mělo vždy pamatovat. Je připomenuta tehdy, když vezme svou harfu, obchází město a rozeznívá libé melodie a mnohé písně. Své písně zpívá na konci sedmdesáti let, která jsou dny jednoho krále. Král je podle 2. kapitoly knihy Daniel království.

A všude, kde přebývají synové lidští, polní zvěř i nebeští ptáci, dal do tvé ruky a ustanovil tě vládcem nade vším tím. Ty jsi ta hlava zlatá. Daniel 2,38.

„Hlava“ či „král“ jsou oba symboly království. Královstvím, které je znázorněno „dny jednoho krále“, jsou Spojené státy. Spojené státy započaly svou prorockou vládu jako šelma země tehdy,

když byla roku 1798 nevěstce Babylónu zasazena smrtelná rána. Jako šesté království biblického proroctví trvají až do nedělního zákona. Doslovným královstvím biblického proroctví, které skutečně vládlo sedmdesát let, byl Babylón.

Hle, pošlu a přivedu všechny čeledi severu, praví Hospodin, i Nebúkadnesara, krále babylónského, svého služebníka, a přivedu je proti této zemi a proti jejím obyvatelům i proti všem těmto okolním národům; a úplně je vyhladím a učiním je předmětem úžasu, posměchu a věčné spouště. Nadto jim odejmu hlas veselí a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, zvuk mlýnských kamenů i světlo lampy. Celá tato země bude pustinou a předmětem úžasu a tyto národy budou sloužit králi babylónskému sedmdesát let. I stane se, až se dovrší sedmdesát let, že potrestám krále babylónského i onen národ, praví Hospodin, pro jejich nepravost, i zemi Chaldejců, a učiním ji věčnou pustinou. Jeremjáš 25,9–12.

Doslovný Babylón vládl sedmdesát let a byl předobrazem království posledních dnů, které bude vládnout sedmdesát symbolických let. Nebúkadnesar, babylónský král, zaútočil na Judu třikrát. První útok byl namířen proti Jójakimovi a tehdy započalo sedmdesát let Jeremjášova proroctví. Skončilo smrtí Bělšasara, když Bůh potrestal „babylónského krále“, tak jako na počátku sedmdesáti let potrestal krále Jójakima. Prorockým královstvím, které je jako „dny jednoho krále“ (jedno království) představeno jako „sedmdesát let“, byl Babylón, a královstvím biblického proroctví, které vládne po sedmdesát symbolických let v době, kdy je nevěstka z Týru zapomenuta, je zemská šelma ze Zjevení třinácté kapitoly. Přechod od pátého k šestému království biblického proroctví v roce 1798 je součástí pravdy, kterou Jan znázorňuje ve třinácté kapitole Zjevení.

I postavil jsem se na mořský písek a uviděl jsem šelmu vystupující z moře, mající sedm hlav a deset rohů, a na svých rozích deset korun, a na svých hlavách jméno rouhání.... A spatřil jsem jinou šelmu vystupující ze země; a měla dva rohy jako beránek, ale mluvila jako drak. Zjevení 13,1.11.

Mořský břeh, na němž Jan stál ve třinácté kapitole Zjevení, představuje rok 1798.

„V době, kdy bylo papežství, oloupené o svou sílu, donuceno upustit od pronásledování, spatřil Jan, jak povstává nová moc, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témž krutém a rouhavém díle. Tato moc, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu, je představena šelmou s beráncími rohy. Šelmy, které jí předcházely, vystoupily z moře; tato však vystoupila ze země, což představuje pokojný vzestup národa, jež symbolizovala — Spojených států.“ Signs of the Times, 8. února 1910.

Šelma z moře byla písčinou moře oddělena od šelmy ze země. Páté království biblického proroctví roku 1798 (mořský břeh) představovalo minulou historii a šesté království bylo budoucí historií. Millerité tuto pravdu neviděli. Williamu Millerovi byl dán vhled do dračí moci pohanství a do jejího vztahu k následujícímu království, znázorněnému jako šelma katolicismu. Třináctá kapitola Zjevení otevírá příběh falešného proroka, totiž třetí z těchto tří mocností, které vedou svět k Armagedonu. Příběh začíná na mořském břehu roku 1798.

Spojené státy začínají své dějiny se symbolikou beránka, avšak končí své dějiny tím, že mluví jako drak. Dějiny symbolických sedmdesáti let vlády pozemské šelmy jsou vyjádřeny v jediném verši,

ve třinácté kapitole Zjevení, neboť tento verš v téže větě označuje jak počátek, tak i konec pozemské šelmy.

I viděl jsem jinou šelmu, vystupující ze země; a měla dva rohy podobné beránkovým, ale mluvila jako drak. Zjevení 13,11.

Když Spojené státy promlouvají jako drak, vydávají nedělní zákon. Dříve než dosáhnou vynucování nedělní bohoslužby, odpadlické církve protestantismu se sjednotí a převezmou politickou kontrolu nad odpadlickou vládou, když vytvoří obraz šelmy. Když inspirace označuje (a činí tak opakovaně), že Nebúkadnesarova slavnost zasvěcení zlatého obrazu představuje nedělní zákon, vyznačuje tím konec sedmdesáti symbolických let zemské šelmy. První až třetí kapitola knihy Daniel představují poselství tří andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Třetí anděl se při nedělním zákonu stává živou pravdou.

Prorocky kapitoly jedna až tři v knize Daniel představují sedmdesát symbolických let zemské šelmy ze Zjevení třinácté kapitoly. Zkouška stravy představená v první kapitole a symbolika Jójakíma ukazují, že první kapitola prorocky začíná při zmocnění prvního anděla, buď 11. srpna 1840, anebo 11. září 2001, v dějinách třetího anděla.

Babylon je národ, který vládl sedmdesát let, a tato léta představují dějiny Spojených států. Sedmdesát let Babylóna neskončilo dříve než dlouho po Nabukadnezarově zasvěcení zlatého obrazu, avšak prorocky sedmdesát symbolických let, jichž Izajáš užívá ve dvacáté třetí kapitole, končí ve třetí kapitole Daniela. Když Nabukadnezarův orchestr při obřadu zasvěcení zahraje hudbu, je vynucováno znamení šelmy, a tehdy nevěstka z Týru a z Babylóna začíná zpívat své písně králům země, zatímco odpadlý Izrael se klaní a tančí.

Král Nebúkadnesar dal zhotovit zlatou sochu; její výška byla šedesát loket a její šířka šest loket. Postavil ji na planině Dúra v babylónské provincii. Potom král Nebúkadnesar poslal pro satrapy, místodržitele a správce, soudce, pokladníky, rádce, zákoníky a všechny vladaře provincií, aby přišli k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil. Tehdy se satrapové, místodržitelé a správci, soudci, pokladníci, rádcí, zákoníci a všichni vladaři provincií shromáždili k posvěcení sochy, kterou král Nebúkadnesar postavil; a stáli před sochou, kterou Nebúkadnesar postavil. Tu hlasatel mocným hlasem zvolal: Vám se poroučí, lidé, národové a jazyky, abyste v tu chvíli, kdy uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citar, harfy, loutny, dud a všelijaké hudby, padli a klaněli se zlaté soše, kterou král Nebúkadnesar postavil. A kdo nepadne a nebude se klanět, bude v tu hodinu uvržen doprostřed ohnivé, rozpálené pece. Proto v ten čas, jakmile všechen lid uslyšel zvuk rohu, píšťaly, citar, harfy, loutny a všelijaké hudby, padli všichni lidé, národové a jazyky a klaněli se zlaté soše, kterou král Nebúkadnesar postavil. Daniel 3,1–7.

V onen „čas“, či v tutéž „hodinu“, kterou představuje nedělní zákon ve Spojených státech, bude každý, kdo se odmítne klanět zlatému obrazu, „uvržen doprostřed rozpálené ohnivé pece“. Jedinou knihou ve Starém zákoně, která obsahuje slovo přeložené jako „hodina“, je kniha Daniel. Slovo „hodina“ ve třetí kapitole představuje příchod znamení šelmy. Slovo „hodina“ rovněž představuje poselství prvního anděla ve čtvrté kapitole, neboť tam symbolizuje varování Nebúkadnesarovi před

přicházející „hodinou“ Božího soudu.

Tu Daniel, jehož jméno bylo Beltšasar, byl po jednu hodinu ohromen a jeho myšlenky ho děsily. Král promluvil a řekl: Beltšasare, ať tě ten sen ani jeho výklad neznepokojuje. Beltšasar odpověděl a řekl: Můj pane, kéž ten sen postihne ty, kteří tě nenávidí, a jeho výklad tvé nepřátele. Daniel 4,19.

Daniel předložil Nebúkadnesarovi varování před přicházející hodinou Božího soudu, které Nebúkadnesar později odmítl. „Hodina“ ve čtvrté kapitole, když je v této kapitole použita znovu, pak představuje „hodinu“, kdy soud přišel. V milleritských dějinách by první „hodina“ ve čtvrté kapitole představovala příchod prvního anděla roku 1798. Toto poselství se naplnilo, když 22. října 1844 začal vyšetřující soud. „Hodina“ ve čtvrté kapitole je nejprve symbolem poselství o přicházejícím soudu a poté je použita jako symbol toho, že soud již přišel. První užití slova „hodina“ představuje rok 1798 a příchod prvního anděla a druhé užití představuje 22. říjen 1844 a příchod třetího anděla.

V téže hodině se ta věc na Nebúkadnesarovi naplnila; a byl vyhnán od lidí, jedl trávu jako volové a jeho tělo bylo smáčeno nebeskou rosou, až mu narostly vlasy jako orlí peří a nehty jako ptačí drápy. Daniel 4,33.

„Hodina“ ve čtvrté kapitole je tedy symbolem jak roku 1798, tak roku 1844, které jsou koncovými body obou kleteb „sedmkrát“ namířených proti severnímu (počínaje rokem 723 př. Kr.) a jižnímu (počínaje rokem 677 př. Kr.) království Izraele. Tyto dvě kletby, představující dva tisíce pět set dvacet let rozptýlení a otroctví, představují vykonání prvního i posledního Božího rozhořčení proti Jeho odpadlému lidu. Obě započaly Božím soudem a jejich příslušná zakončení představují varovné poselství o blížícím se Božím vyšetřujícím soudu, anebo příchod vyšetřujícího soudu. Oba soudy, představované ukončením obou soudů „sedmkrát“, jsou ve čtvrté kapitole knihy Daniel vyjádřeny slovem „hodina“.

V milleritských dějinách představuje „hodina“ počátek hnutí v čase konce roku 1798, kdy přišel první anděl, a druhá „hodina“ ve čtvrté kapitole představuje konec hnutí, kdy 22. října 1844 přišel třetí anděl. Milleritské hnutí prvního anděla se opakuje v hnutí třetího anděla, a proto obě užití výrazu „hodina“ ve čtvrté kapitole také označují čas konce v roce 1989 a rovněž brzy přicházející nedělní zákon. Milleritské hnutí prvního anděla oznamovalo zahájení vyšetřujícího soudu a hnutí třetího anděla oznamuje zahájení výkonného Božího soudu, který je postupný, začíná nedělním zákonem a pokračuje i zesiluje se až do druhého příchodu Krista.

Budeme pokračovat ve studiu třetí kapitoly knihy Daniel a v příštím článku uzavřeme své pojednání o slově „hodina“.

Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy opatrní jako hadi a bezelstní jako holubice. Mějte se však na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům a ve svých synagogách vás budou bičovat. A budete přiváděni před vládců i krále pro mne, na svědectví jim i pohanům. Když vás pak vydají, nedělejte si starosti, jak nebo co máte mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Neboť to nejste vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který mluví ve vás. Bratr pak vydá bratra na smrt a otec dítě; a děti povstanou proti rodičům a

způsobí, že budou usmrceni. A pro mé jméno budete ode všech nenáviděni; kdo však vytrvá až do konce, bude spasen. Když vás budou pronásledovat v tomto městě, utečte do jiného; amen, pravím vám, neprojdete města izraelská, dokud nepřijde Syn člověka. Učedník není nad mistra ani služebník nad svého pána. Učedníku stačí, aby byl jako jeho mistr, a služebníku, aby byl jako jeho pán. Jestliže hospodáře nazvali Belzebubem, čím spíše tak nazvou ty z jeho domu? Nebojte se jich tedy; neboť není nic zakrytého, co nebude odhaleno, ani nic skrytého, co nebude poznáno. Co vám pravím ve tmě, mluvte na světle; a co slyšíte do ucha, hlásejte ze střech. A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou; spíše se bojte toho, který může zahubit duši i tělo v pekle. Matouš 10,16–28.